

дълбока въздишка се изтръгнала от гърдите му и горчива плюмка капнала из устата му.

Четири дена след очната ставка Общи бил изпратен на бесилката (16 януари). Върху гърдите му висела табличка с надпис: „царски враг“.

Присъдата. — Съда продължил след обесването на Общия още да препитва обвиняемия. Председателя искал да чуе от устата на революционера всичко, което той е кроил да върши, с чии хора вътре и вън, и с помощта на кои чужди държави. За това той задавал многобройни въпроси, на повечето от които Левски нищо не отговорял. Мъченика бил изморен, изтощен, съвсем отпаднал. Занесли го в затвора и лекарите дали мнение, че той не може повече да говори. Комисариите турци вече не го викали в съдебната зала, а сами отивали при него в затвора, водими от желанието не да установяват неговата виновност, а да се запознаят с уредбата на тайния Р. Ц. Комитет и за частните комитети в цялата страна¹⁾. Раз-

¹⁾ Българина комисар Иванчо х. Пенчович не ходил в затвора. Но и нищо не направил за облекчение присъдата над апостола от робски страх, въпреки влияние си пред цариградското правителство. Като турски чиновник, той намирал, че Левски е виновен за дигане бунт против царщината. След освобождението х. Пенчович бил жив и идвал в София. Запитван от българи, защо е подписал присъдата, хаджията отговарял, че доказателствата били толкова големи против апостола, че той не можал да го защитава без риск на положението си.